

XXIV

Снуйся, снуйся, нитко павутини,
по стерни!
Ніби смуток сірої години
восени.

Ніби тії любі сни, що снились
нам колись,
Ніби спомин, що і ми любились
й розійшлись.

В/ецлар/, 6. V 1917

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Intermezzo»](#);